

(א) [מכילתא משפטים פ' יב, (ב) [לעיל סה:], (ג) מהרנ"ש מ"ו, (ד) [שמות כב, (ה) ס"א ל"ג, (ו) [ש"יך לע"ב], (ז) [וע' תוס' ב"מ נ: ד"ה זיל שלים].

(א) גמ' שינוי במקומו
עומד כ"ל: (ב) רש"י ד"ה
אלא כו' לא סגי דלאו
לפני יאוש כ"ל:

[N] גמ' (דהוי ליה יאוש
ושינוי רשות) תא"מ:

שינוי במקומו עומד.
אע"ג דאשתני לא נפיק
מראש צעלים (לעיל טה:).

ופרקין, לא תימא
שנשתרש בחטא אלא

מי איבא נשארט? הא לא אהנו מעשיו דשינוי רשות ששינה ומרשותו לרשות לוקח בלא יאוש ליבא למ"ד דקני: **לאחר יאוש.** דלאהנו מעשיו דהשמא קני לוקח בחרתי יאוש ושינוי רשות: **ואי ס"ד יאוש.** גרידא הנייה גנב אמאי משלם ארבעה ותמשה הא

No commercial use allowed.

מִי אִיכָא נִשְׁתַּדֵּשׁ אֱלֹהִים
יָאוֹשׁ קִנִּי אֲמַאי מוֹשֶׁה
וְחִמְשָׁה שָׁלוֹ הוּא טוֹב
כְּדָאמֵר רַבָּא מִפְּנֵי שׁ
מִפְּנֵי שִׁשְׁנָה בְּחִמָּא
(6) מַה מְבִיחָה שְׂאִינָה הָא
חֲזוּרָת אֵימַת אִילִימָא
חֲזוּרָת אֵלָא לְאַחֵר יִאֵר
מִשְׁלָם ד' וְה' שְׁלוֹ
מוֹכֵר כְּדָאמֵר רַב
לְשִׁלְשִׁים יוֹם הָכָא

לשלושים יום מיתבי י
אינו משלם אלא קרן
ארבעה וחמשה והש
הראשון משלם תש
קרן בלבד קתני מיהא
תשלומי ד' וה' והש
אמאי משלם תשלומ
נשיטא לאחר יאוש
הוא דוכין ותו דקתני
והשני אין משלם אס
שני אמאי אינו משל
אמר רבא ותסברא ה
וגנבו ראשון משלם
וכי איכא למ"ד שינו
סיפא למציעתא ומצ
הראשון משלם תש
דשניו רשות בלא י
תשלומי ארבעה וחמ
רב פפא אמר לעולם ל
הי הכי קשיא רישא
והב"ע שנתיאשו הב
(רשות) ולא תימא כ
לחודיה נמי קני גבי ג
שני אלא בהכי: אית
אמר פטור רב נחמן
יאוש לא שנא לאח
דאהנו מעשיו אבל ל
בעינן דאהנו מעשיו
אמרה תורה טבח
אילימא לפני יאוש מ
מפני ששנה בחטא ת
שאינה חוזרת אימת
יאוש וש"מ חיובא ק
לשלושים יום ואף ר'

אי הכי קשה מציעתא דרב. דאין להפכו כיון דבריימא לא מוכחא מידי שצריך לתרצה ולהפכה:

⁽¹⁾ **מה** מביחה דאהנו מעשיו. משמע דסבר ר"א דשינוי קונה דלהנו מעשיו משמע לאפוקי מרשות בעלים דומיא דלהנו מעשיו

HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed

לְאַחֵר יָאוֹשׁ וְאִי סִ"ד
 בְּתוֹךְ תְּשׁוּבָתוֹ אַרְבַּעַה
 שָׁלוֹ הוּא מוֹכֵר אֲמֹרִי
 וְנֶגְהָ בַחֲטָא הֵכָא נִמְי
 שׁ יוֹטְבָחוּ אוֹ מִכְרוּ
 דִּתְ אִף מְכִירָה שְׂאִינָה
 פְּנֵי יָאוֹשׁ אֲמַאי אִינָה
 וְאִי סִ"ד קִנְיִיָּה אֲמַאי
 וְאִי מוֹבֵחַ שְׁלוֹ הוּא
 מִזֵּן פֶּרֶט לְשִׁחָקָהָ
 אֲשֶׁר־הָיָה

בְּפֶקֶד (ד' י"א) אֵלֶּה דְּאִמְרֵי עוֹלָם
 אֲרִ"ר אֲלַעֲזֵר שְׁמִין לִגְבוֹ וּלְגוֹבֵן דִּהִינּוּ
 לְעִינֵין פַּחַת נְצִילָה דְּהוּי דְּגִבּוֹל
 מִשּׁוֹס דְּלֵא קִנְיִי לֵה גוֹבֵן בְּשִׁינּוּ
 וְיִ"ל דְּרוּקָא בְּשִׁינּוּ שְׁאִין הַגּוֹבֵן עוֹשֶׂה
 בְּיָדִים לֵא קִנְיִי כְּגוֹן שְׂמַתָּה בְּהִמָּה
 אֲבָל שִׁינּוּ שְׂעוֹשֶׂה הַגּוֹבֵן בְּיָדִים
 כְּגוֹן טְבִיחָה מוֹדֵה רִ"א דְּקִנְיִי אֲיִ"נ
 אֵהֵנוּ מַעֲשִׂין לְטְבִיחָה דִּהִינּוּ
 שְׂמַחֲסָה מִן הַבְּעִלִּים וְלֹא דְּקִנְיִי לִיָּה
 וְלֵא הוּי כְּאֵהֵנוּ מַעֲשִׂין לְטְבִיחָה":
 מֵה

ב וּבא אחר וגנבו הראשון משלם תשלומי כפל והשני
לִבְדּוֹ וּמכר ובא אחר וגנבו הראשון משלם תשלומי
משלם תשלומי כפל גַּנֵּב וּמִכַּר ובא אחר וגנבו
מִי ד' וְה' והשני אינו משלם תשלומי כפל אלא
מִצִּיעֵתָא גַּנֵּב וּמִכַּר ובא אחר וגנבו הראשון משלם
משלם תשלומי כפל אימת אילימא לפני יאוש שני
כפל שניו רשות בלא יאוש מי איכא לִמ"ד דקני אלא
י ס"ד יאוש קונה אמאי משלם תשלומי ד' וְה' ידידיה
ישא גנב ובא אחר וגנבו ראשון משלם תשלומי כפל
קרן מכדי לאחר יאוש קיימינן ואי ס"ד יאוש קונה
אלא קרן אלא לאו דש"מ יאוש לא קני וקשיא לרב
מתרצתא היא אלא דקתני סיפא גנב ומכר ובא אחר
תשלומי ארבעה וחמשה ושני אינו משלם אלא קרן
מעשה לא קני אלא לעולם כולה לפני יאוש ואיפוך
תא לסיפא ואימא הכי גַּנֵּב וּמִכַּר ובא אחר וגנבו
מִי ארבעה וחמשה והשני אינו משלם אלא קרן
ש לא קני גַּנֵּב וּמִכַּר ובא אחר וגנבו הראשון משלם
ה והשני משלם תשלומי כפל דקנייה בשניו מעשה
תיפוך סיפא א"כ היא דאמרי שניו ב) במקומה עומד
ומציעתא לרב א"ר זבד לעולם כולה לפני יאוש
א"כ בלוקח ולא נתייאשו בגנב א) דה"ל יאוש א) ושניו
זוים דבעינן יאוש ושניו רשות אלא אפילו ביאוש
אלא דלא משכחת דמשלמי תרווייהו גנב ראשון וגנב
ה המוכר לפני יאוש רב נחמן אמר חייב רב ששת
אמר חייב ומכרו אמר רחמנא והא זבין לא שגא לפני
יאוש רב ששת אמר פטור חייביה לאחר יאוש הוא
י יאוש דלא אהנו מעשיו לא מיחייב דומיא דמביחה
ר ששת מנא אמינא לה דתניא א"ר עקיבא מפני מה
כבר משלם ד' וְה' מפני שגשטרש בחטא אימת
איכא נגשטרש אלא לאו לאחר יאוש הוא אמר רבא
ש ומכרו מה מביחה שאינה חוזרת אף מכירה
אילימא לפני יאוש אמאי אינה חוזרת אלא לאחר
אחר יאוש הוא תרגמה רב נחמן פרט לשהקנה לו
אלעזר סבר חייביה לאחר יאוש הוא דאמר ר' אלעזר

אלה ציאות לחודיה נמי קני כרב ואם גנבה מראשון לאחר
כא יאוש גני גנב משום דלא משכחת לה דמשלמי תרוייהו
גנב לא מיחייב קמא במכירתו ד' וה' וכיון דמצינמא לא
נטרו מכפל: חיובא לאחר יאוש הוא דאבנו מעשיו. משקנאו
מיחייב אלא בלפני יאוש דאי לאחר יאוש שלו הוא טובא
דכי לאחר יאוש מיחייב ומייהו דהא פליגי דרב נחמן לא ציי
גי מביה גמורה ונשקפה. עשה שרשינו משמע דאבנו מעשיו:

בז א מיי פ"צ מהל'
גניזה הל' יא טוח"מ

ס' ש:
 מוה ב ג מיי ס'א ה'
 יח טו"מ ס:
 מוה ד מיי ס' ה' ז
 טו"מ ס:
 מוה ה מיי ס' ה' יח
 טו"מ ס:
 מוה ו מיי ס' ופ"ה ס'
 הלכה ג ועיין בהשגות
 ובמ"מ
 גזילה הלכ"א טו"מ ח"מ
 סימן שג טע"ג וס'י שס"א
 טע"ד וס'י שסב טע"ג
 טו"מ ס' ס:
 מוה ז מיי ס'א מה'
 גניבה הלכה יח
 טו"מ ס' ס:
 מוה ח מיי ס'א מה'
 גניבה הלכה יח
 טו"מ ס:
 ס:

1. כִּי יִגְנֹב אִישׁ שׁוֹר אוֹ
שֶׂה וּטְבָחוֹ אוֹ מִכְרוֹ
חֲמִשָּׁה בָּקָר יִשְׁלַם תַּחַת
הַשׁוֹר וְאַרְבַּע צֹאן תַּחַת
הַשֶּׂה:

ראשון משלם ד' ודו' שגנו
וטבח וקצאו בשני
משעה, שני משלם כס
הדיו קנייה גב ראשון
שרה מעשה. ופירש רב
פפא ונדרו דבריו, ופירש
רב דביר, לרעלם אל תפיר,
ומציעתא קדאשי לן חמי
ורורשה, לרעלם גב גמיר
מני יארש ונתיאשו
הבעלים בן לקוח, וכין
שנתיאשו הבעלים קנה
לוקח. תליכין, גב ראשון
משלם ד' ודו' שגנו ומני
גב שני משלם כסל
רבתיא ונגבה מני לוקח
בדיניה ללוקח ולקוח
משכחה לן דשמי לפני
ראשון וגב שני לפני
יארש אליבא דרב אלא
בבבא, אתמר המוכר כפי
יארש רב נחמן אמר פטור,
ד' וד' בן תשמיש אמי, פטור,
אלא ראש ארובי. אמר רב
שאת מנא אמנא לן
ורתיא אמר ר' עקיבא
מפני מן מדרה דרוב משני
משלם ד' ודו' משני
שנשתרש בחטא, פיר
שנתנה כאשר פירשונו
לפלה. ללוקח משכחה לן
יארש מעשי אלא לאחר
יארש, שני מענה חיוביה
אחז יארש. ופירש רבא אל
תימא שנתרש משלשן
תנא אלא אמא מנא
שגנה [בחסא] ... [אן
שמן וטבחו וא מוכר מן
סבחה שאנה חזרות נאך
מכירה שאניה חזרות
בין] אלא מוכר אלא
ללא יארש. ופירש רב
נחמן שמכרה הגב ...
שלישים וכן תחזרו פירשו
לגב, בן האי גניא מעשה
קרא למכירה אבל לפני
יארש חזיב ללאחר יארש.
וקמא לן כרב נחמן
דרגא דאור, רב נחמן ורב
שיתא חזריה כרב נחמן
גניי, ולא עוד אלא כרב